

קין א ב ממי פ"ה מלהל' ממעיינות טלכ' ו' סמג עצין ג טוֹס"ע ה"ח ס"י מהקעכ שפין ז' ג [מיי פ"ז מס' כל' סמקדש כל' ט' :

ב' יצח ממלכתה. כי"ר "ה' בקלה בדיעו לי" ר' עקיבא חומרה סנה מוסון קה ואצלו נלע"ע טופטחים נטעמ זילא מגונגען צהליירס כיס ווי יודה לא דורך יי'יך סנק על מה קלחיה ומיל' יעכער על מה עסכא קז וממוש דאסיא סנק מליעס ליליאס לפיך כל מסעטה זאנעצע אצט ומוקמי קז אונ' ר' יאס בעקבות טוס' אמר קוז: **אי** אם מווורים בהשען באב. וו' ה' ווא גורו שטוניג בכלך מוקס

וְעַד שָׁמֶן בָּאֵת אֲלֹנִים נְאָזֶב. הַעַד כָּל נְאָזֶב מִכְלָל
הַיְלָל צָמִילִין וְלֹא הַלְּכֵל בָּרָל וְלֹא עַמְּתָה יְיָעָן עַמְּתָה סָבָת
חוֹלָל כָּל קָרְכוֹ: צָמִילָה כָּעָמוֹד עַמְּלָתָה נָוָם מְלָכוּמוֹ לְמִלְּלָת
וְכָלִילָה קוֹחָה:^ט מְגַנְגֶּנָּה. קָלְלָה רְכָה: נְאָזֶבֶת אֲלֹנִים

רב ניסים גאון
מר ר' אליעזר ביר' צדוק
יבנו בנו כהה בן בון.
עם אחת חל ט' באב
התורה שבחת והתהיינו בו
רשותה שבחת והתהיינו בו
אל תלמודנו מפניהם שלנו הוה.
עקרין ווב שלנו הוה.
תניינית תרמונת ברי
תקומין קדושים, מן צו' קדושים
אב בני פרודישו בן
כבב' ביבין. והיה
הדרש אב שם טב
שלחו מבדיאן בו קרכן
ויצם לפליך בו כל שלוחיו
וילען. והוא ר' רב
אשושיאן לא או שמעיאן
מר ליה אבוי אמרה
תודה. רב ריש' טבן
בלק כל מעבער.

מגעוֹן יוסֵף סָלִי הַפְּטָלֶן
תְּחִילָה סְלִילָה וְעוֹד דָּרִי יְוִיָּה
יְסִים יְבִין קְסָמָות כָּרָךְ עַיִן וְהַזִּין
הַדָּס נְבוֹל גַּעֲמָה עַלְיוֹן וְהַזִּין לְפָסָחָה
קְלָמָה דָּרִיכָה דָּרְפָּנִיק מְעוֹדָתוֹ
יְהִיא כְּמוֹ קְלָמָה מְעֻנִית בְּצָתָם דָּרָה
מֵי קְדִיל מְעֻנִית בְּצָתָם עַלְיוֹן וְעוֹד
מֵי תְּלִילוֹן יְוִיָּה דָּרְמָסָה צָלָן

ערב תשעה באב שלח להוות בשכנת אוכול ושותה כל צרכו ומעלה על שולחנו אפלו' בסעודת שלמה בשעתו חל להיות התשעה נאכ בערב שבת מביאין לו בכיצה וואכל כדי שלא יכנס לשכת כשהוא מעונה (^ט) תנייא אמר רבי יהודה פעעם אחת היינו יושבין לפניו ר"ע ותשעה באב שלח להיות בע"ש היה ווורבייאו לו ביצה מגולגלת ונוגעה בלא מלך ולא שהיה תאב לה אלא להראות לתלמידים ההלכה ורבי יוסי אומר מעתנה ומישלים אמר ליהון ר' יוסי אי אתם מודים לי בט' באב שלח להוות באחד בשבת שמאפיק מבעוד יומ אאמרו לו ^ט אבל אמר להם מה לי ליכנס בה בכשהוא מעונה מה לי לצאת ממנה כשהוא שחרי אכל ושתה כל היום יכול האמר

מגען יוס ומקצל תנכית עלי
מסוגר לתוכו ולח"פ בסוף סצת:
אצל סחתת: ומה כי יוכנס כבאו
מעונה. כגון שגדלים גערת סכת
מעינותו: ומה כי נאחים ממנה כבאו
מעונה. סחתתיל מעינותו מגען יוס:
ואס טחתילו. סחתתילו להעתונת כ'
חו' ל' יוס ונכנסו באן ימי חנוכה לו
להט חדך: טהין משלימים. חנינה
במנוכה ולהט חדך להעתונת כל
סיטוס: וכן צחפה צלאח אלע'ג.
כמי אין מסלמיין: נצנגן לחם דזריו.
ולומר מסלמיין: קוי חאנד דצמאל
יראטה גופא אויג. רוחה חי' קלין וצדמת
סקליכין הנו לאן מלול דבלוי
שליחזווים: ואן קיא חדס כו'. חלמיה
לון מסלמיין: צדווין אן ראי יומן.
בלוגה צטבר כמי צטטוסה לבלג'ן וטבנעו

שנאני ימים טוביים מדריריהם מתוך שמותענין בו שעות משלימים בו עדרוות. וזה להלמיין בסוף פ' קד לרש"ט (דב יט). לימיים בסכמוציאים במניגת העניות להקלין יין לפניות בין להקליאס ומנן נמי נמקמת מעית בפרק ס"י (דב טז). נ. סכמוציאים במניגת העניות להלמיין

כל היום כלו ואמר עולא הלכה כרבנן יוסי
נומי עבדין כרבנן יוסי ורמגניהו ^ט אין גוזרין
ת העונת על ה ציבור בראשי חדשים בחנוכה
ונכברורים ואם התחילו אין מפסיקין דברי ר' ג' ^ט
אמר ר' מ' אף על פי שאמר רבנן גמליאל אין
בבאב שחול להיות בע"ש והניא לאחר
פפטירתו של ר' (רש"ג) נכם ר' יהושע להפר
את דבריו עמד רבנן בן נורי על גלינו
ויאמר חוי אנא דברת רישא גופא אויל כל
עכשווי אתה מבקש לבטל דבריו יהושע
אי שומעין לך שכבר נקבע הילכה בר' ג'
ולא היה אדם שעירע בדבר כלום בדורו
רבנן גמליאל עבד בר' ג' בדורו של רבנן
יעוד כרבנן יוסי ובדורו של ר' ג' עירע
בר' ג' והנתニア א"ר אלעזר ^ט (בן) צדוק אני
(היתר) מבני סנאב בן בנימין פעמי אחית
ההשלמה והחעינוי בו ולא השלמנוחו מפני
שיוציאו ט שנלו היה טעם ר' ערכו יוסט
משלמיין אמר רבנית שאני יוסט של דבריהם
שהשלמה שמתענין בו שעוט משלמיין בו ערביות
הויל ואין מתענין בה שעוט אין
משלמיין בה ערביות ^ט אמר רב יוסף לא שמע
הא שמעתא אמר לך אבוי אה אמרת

בן גנימן. מטבחה דית' מתבונן גניימין
נספל לון גולן לקלען עטס ני' בלה'
פימי טורה ווועט קיס נאס נעלום
בדתנן פליק נמליה דעתהן [כו.]: מהו
אפקט. בסוף עטסיה בלה' ווועט
בלנו: טעם או דיו'ע. סה' בלה' בלה' פ'
בלה' קיס מטלמיין הער' ס' סכל פ' בלה'
שי ערפ' ווועט צ'לסט ולפי הלאו נר
נדוק בלה'ו סל רצון גמליגלן סוח
בדתניין צב'יס (ד. כב): מה' ה' הלאו
כלה' נדוק פערמיס קרטא ננטמי הלא
האי נצית ר'ג': מהו ייס טוב
(ד) דילגין, כהון קה' קלען עטס אוחיל
וקל סוח' סוממעין זו לאשות דקמפני
וסתענינו זו לפיך מטלמיין זו
עלכויות כלומר מוטר לאטס ערכ
חווטו ייס קווע וליכט נטoco כטה'ו
מענינה דטל' הפל' געקיין מוטר
נאטעניטה זו קרט סיוט חצל' צב'ט
טה'קו רטמאטען זו קרט נט'ס מעניט
הט'ו נמי נט'טסיטים זו ערפ'זיט
טטמאטען ע'ס מהתגענה נט'ק'ת צב'ט:
או פערמיס זי הא פערמיס. דקצ'ע עולט
געיל' קאלא' לרבי יומק': אה' מרמש
יעגן: דב' יעך' נטה' זאכמ' תלמודו
ווקה' הצע' מילדי'ו מוכלי'ו: דב' ר'י'
מיה' דאמ'ה. נט' געל' מטוס' ר'ג' מודח
קיס צה' אין מטלמיין וכון צ'ה' סחל' חמל'
הו'יות ערפ' צב'ת קרט נט'טס מומלים
הארה' זאכמ' זאכמ' זאכמ' זאכמ'